

Kar Üzerine Düşünceler

– M.Filizman · 11 Aralık 2013

Her yıl kar yağmasını yılbaşı da beklemeye başlamıştık.Oysa bu yıl kar erken düştü.Yollar kapandı.Kazalar çoğaldı.Her kar yağışı değişik hatıralarımızı belleğimizin bir yerinden alır ,bizi hüznlere sevk eder.

Gece yarısına az kalmıştı.Son otobüse yetişmiştim.Yolcular biraz kaygılıydılar.Son otobüs seferini beklemek hep sıkıntılı oluyordu.Kar yere usul usul inerken sokak lambalarının ışığın da ömürlerinin biraz sonra yere düşmesiyle son bulacağını bilmiyorlardı.Oysa karların ömrü çok kısaydı.Otobüsten indiğimde karla beraber hatıralar da üşüşmüştü belleğime.Ne vardı ki bana maziyi hatırlatıyordu.

Uzun zaman önce Sultan han ziyaretinden donüyorduk.İpekyolunu.Kervansarayları ,konuklarını,ipek yolunu konuşmuştuk yol boyunca.Akşama biraz daha zaman vardı.

Yollar henüz karla kaplanmamıştı.Ama akşamın soğuğu zemini buzla kaplamıştı.Gizli buzlanma.Kırmızı ışıkta aniden frene basan araç döne döne bize çarpmıştı.Bütün neşemiz bu kaza ile bozulmuştu.

Bu düşünceler içinde ana yoldan eve doğru gelirken kar yağışında hızını artırmıştı.Bir ara gökyüzüne baktım.Kavaklar dan başka yukarısı görünmüyordu.Kar nazlı nazlı yerlere düşüyordu.Senin ülkene de kar yağıyor mu diye düşündüm.Mererolojiye göre kar ülkemize hep Batıdan girerdi.Sokak lambalarının ilk defa farkına vardım,yukarıdan inen kara ayrı bir hüzün katıyordu.Belki de kara refakat ediyordu.

Kar üzerine yazılan romanlar aklıma geldi.Lise yılların da okuduğum;Tipi dindi,romanı.Yazarını bile hemen hatırladım.Mahmut Yesari.Sonra aklıma yağmur geldi.Rahmet yolları kesti,romanı ile Kemal Tahir'ihatırladım.Konu eşkiyalar mı diye düşündüm.

Bu düşüncelerle yoluma devam ederken bir gencin arbası ile yanıma yaklaşması bütün düşüncelerimin uzaklaşmasına sebep oldu.

Ama kibarca yolumu sordu.Kar altında yürümeme gönlü razı olmamıştı.Oysa ben kar ve düşüncelerimle mutluydum.

O na teşekkür ettim.Zira evime gelmişim bile.